

★ VILACUP

Butlletí informatiu de la CUP Sant Celoni
Abril 2009, núm. 12, segona època

CiU i PSOE impedeixen salvar la Ferreria

La desclassificació de la Ferreria com a sòl urbanitzable sol·licitada per la CUP va quedar desestimada en el Ple municipal del 19 de març amb les abstencions dels dos grans grups, CiU i PSOE. La Batllòria va perdre, d'aquesta manera, una oportunitat històrica per conservar una de les últimes zones verdes que encara queden a la població. Amb aquesta decisió, la Batllòria no només perdia l'oportunitat de conservar i protegir el seu entorn des d'un punt de vista ambiental i paisatgístic, sinó que també perdia una gran part de la història que l'ha caracteritzat. Com ens explicaven diferents batlloriencs i batllorienques (que trobareu a «Dimecres de mercat», a la contraportada), la Batllòria ha estat sempre un poble obert, acostumat a rebre gent que es parava al seu hostel (recordem que hi passa el camí Ral). Aquesta obertura tradicional de la població s'ha anat perdent de mica mica, i no només com una conseqüència *natural* de l'evolució general de la societat, sinó pel tancament que ha comportat que se l'hagi distanciat i se la distancii encara del seu entorn natural: el Montnegre (on encara no poden accedir) i, ara, la Ferreria.

P. 2.

Pintada localitzada al centre de la Batllòria.



Teranyines al sector de la neteja celoní

L'Ajuntament de Sant Celoni té externalitzat el servei de neteja dels edificis municipals amb l'empresa Clece, SA. El període de concessió del servei és de dos anys, i aquest va finalitzar fa 10 mesos i no és prorrogable. Així, l'Ajuntament i Clece, SA han entrat en una dinàmica irregular amb un contracte extingit.

Els treballadors que fan les tasques de neteja perceben, de mitjana, poc més de 600 euros nets al mes per 40 hores de feina (dades del 2006). No direm res de nou si afirmem que la majoria d'aquests llocs de treball totalment precaritzats són ocupats per dones.

Des de la CUP exigim respostes, que es finalitzi la concessió amb Clece, SA i que es creï la brigada municipal de neteja, equiparada a les brigades que ja hi ha, formades majoritàriament per homes. P. 9.



L'arxiu, un dels edificis municipals.

Alternatives al model econòmic i planificació territorial: la CUP enfila l'agulla

La CUP engega aquesta primavera dos cicles de jornades. D'una banda, «Causes i efectes de la crisi: construïm alternatives», unes jornades que s'iniciaran el 30 d'abril amb una taula rodona amb representants dels comitès de treballadors de diferents empreses de Sant Celoni per analitzar la situació de la indústria a la població, i que continuaran l'endemà, 1 de maig, Dia internacional del treballador i la treballadora, amb una botifarrada a la plaça de la Vila i un concert.

D'altra banda, després de fets com els de l'ARE i la Ferreria, la CUP ha decidit iniciar un cicle de ponències sobre urbanisme, mobilitat i medi ambient, «Construïm el Sant Celoni del futur», del 8 de maig al 6 de juny, amb l'objectiu d'estudiar les necessitats urbanístiques i territorials de Sant Celoni i el Baix Montseny i encarar així la futura redacció del Pla general.

Editorial i p. 6 i 7.

cup
Candidatura d'Unitat Popular

Editorial

Fem front a la crisi

En els darrers mesos hem presenciat atònits com el Govern espanyol del PSOE ha salvat el cul a bancs i caixes a base de milions anticrisi mentre la resta de mortals suplicàvem i, supliquem, una solució que no arriba. I ens diuen que hem d'esperar, que lentament aquests diners aniran completant el circuit econòmic fins a arribar a les nostres llars.

Doncs, mentre esperem, modestament la CUP inicia el proper 30 d'abril una campanya per analitzar la situació actual i proposar mesures reals i factibles per poder entendre què està passant realment al món i a Sant Celoni i la Batllòria, però sobretot per parlar obertament de la necessitat de canviar el model de creixement econòmic que ens ha abocat a aquesta situació d'incertesa social.

Precisament com a conseqüència d'aquest mateix creixement desbocat, el proper mes de maig la CUP dona el tret de sortida a unes jornades per analitzar l'actual model urbanístic de Sant Celoni i la Batllòria i per proposar altres formes de creixement evitant una nova invasió de grues i ciment armat.

Cal impulsar la redacció d'un nou Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal (POUM) comptant amb els nous indicadors socials, mediambientals i de participació ciutadana perquè entre tots definim el Sant Celoni de demà entès, no com un conjunt inert de carrers i asfalt amb més de 25.000 habitants, tal com preveu la psoevergència celonina, sinó com una vila integrada en el paisatge, cruïlla entre el Montseny i el Montnegre, amarada de voluntat participativa i riuades d'efervescència social. I sense l'ARE a Can Riera de l'Aigua. I una Batllòria més independent i alhora més propera a Sant Celoni i amb la Ferreria intacta.



www.santceloni.cup.cat

VilaCUP és el butlletí informatiu de la CUP Sant Celoni. Us podeu posar en contacte amb nosaltres al carrer de Sant Josep, 78, 08470, de Sant Celoni, al telèfon 93 867 16 13 o per correu electrònic a l'adreça santceloni@cup.cat.

Aquest número ha estat enviat a la impremta el dia 22 d'abril de 2009.

Dipòsit legal: GI-389-2008

El rovell de l'ou

La Ferreria, una lliçó per al futur

Sergi Travessa. Comissió de Territori

Tornar a escriure sobre la Ferreria es fa feixuc, i alhora és difícil evitar caure en el desànim. Feixuc perquè són molts anys de lluita i treball i en aquest temps molt s'ha escrit i comentat sobre el tema. I **desànim**, perquè encara és massa recent el darrer Ple, un Ple on una vegada més la Psoevergència es va alinear en favor d'aquells que durant massa anys han fet i desfet en l'urbanisme celoní, gracies a la permissivitat i l'amiguisme dels mateixos polítics.

El Ple del 19 de març va començar amb una frase que presagiava els mal auguris de la nit i que resumia els quasi 10 anys de lluita per la Ferreria. La frase en qüestió, que pronuncià el senyor Joan Rubiralta en nom d'ERC, deia així: "Que l'ecologisme no ens amagui la realitat". Una frase digna d'anàlisi, bon reflex de les formes de fer en matèria ambiental i urbanisme per part dels polítics que en els darrers anys han ocupat seients de responsabilitat en els governs celoní i català.

La frase cau pel seu propi pes, primerament perquè la defensa de la Ferreria no és únicament una reivindicació **ecologista**. I qui no se n'hagi adonat és que no ha entès res de res! Mai hem parlat de la Ferreria solament pels seus valors ecològics, perquè fer-ho hauria estat un error. **La defensa de la Ferreria va molt més enllà i incorpora valors ambientals, culturals, històrics i paisatgístics**, que en conjunt conformen uns drets socials intrínsecs de l'espai. En definitiva el que es defensa és una nova cultura del territori, que aposti per la preservació i millora del bon estat del territori com un tot. Etiquetar-ho com a simples ecologistes i portaveus de la cultura del NO és un acte de menyspreu i/o d'ignorància.

I també se'ns parlava de **realitat**. Però, quina realitat? Dubto que la majoria dels polítics que omplien els seients del consistori s'haguessin llegit prèviament algun dels múltiples informes que explicaven la realitat de l'espai en qüestió. Llegir-los, per què?, si la doctrina estava clara i decidida des de feia temps.

El Ple va semblar una competició entre CiU i PSC per veure qui salvava millor els mobles mentre evitaven posicionar-se. El PSC va jugar la carta de l'esmena en favor de la

negociació amb els propietaris com a gran via per salvaguardar l'espai, i CiU es va aferrar al risc a indemnitzacions. Al final, uns i altres de bracet amb l'abstenció, que, en definitiva, significava el mateix que votar-hi en contra. I tant ells com els promotors, ben contents i cap a casa.

A partir d'ara són molts els interrogants que se'ns obren i que marcaran el futur del nostre territori. Com s'ho faran CiU i PSC per salvaguardar la Ferreria i alhora fer contents els promotors? S'urbanitzarà amb naus industrial o s'hi construiran més habitatges? En aquest cas, la Batllòria disposa dels serveis suficients per assumir nous habitatges, més enllà dels que ja preveu l'actual PGOU? En què es convertiran els masos i els sòls agrícoles de la zona? Són alguns dels dubtes que ressonen d'ençà del Ple i que algun dia CiU i PSC ens hauran de respondre.

Ara, però, cal seguir endavant, perquè en poc temps ens tocarà definir el futur del municipi amb la redacció d'un nou POUM. Caldrà estar preparats per participar en el procés de planificació tenint clar què volem i què no volem. L'any 1996 no vam saber estar alerta i van poder aprovar un planejament que després no hem pogut tirar enrere.

Ara, però, ja hem après la lliçó.

EN VENDA: LA FERRERIA a la Batllòria

Oferta 3 x 1

Paisatge, natura i història en 26 Ha a punt per urbanitzar.

Inclou: - Conjunt històric de l'Hostal i la Ferreria
- Camí Ral
- Masies del Molí i la Verneda
- Cirerers de la Verneda
- Zona de ribera vora la Tordera
- Mosaic agroforestal



Raó: CIU - PSOE. Ajuntament de Sant Celoni (Psoevergència constructors i promotors SL)

La Batllòria, tan lluny i tan a prop

Elisenda Navarro. Comissió de Territori

L'any 1927, en plena dictadura del general Primo de Rivera, Sant Celoni intentava expandir-se i va intentar agregar al seu terme els municipis de Gualba i la Batllòria. En el primer cas va ser un intent frustrat. En el segon, el llavors consistori de la Batllòria que representava el municipi del Montnegre, uns dels més grans de Catalunya, ho va acceptar. Sant Celoni aportava la urbs i la població i la Batllòria-Montnegre aportava una extensió de territori important. Sobre els termes i les condicions en què es va efectuar el que havia de ser una fusió entre Sant Celoni i la Batllòria encara són presents en la memòria dels més grans les irregularitats amb què es va dur a terme. Eren temps en què el caciquisme regnava a les zones rurals de Catalunya, temps en què el governador de Barcelona i més tard ministre de governació Severiano Martínez Anido -anomenat el sanguinari de Melilla i conegut per aplicar la llei de fugues- imposava la seva llei a plaer. Llegendes urbanes relaten que a canvi d'acceptar la proposta de Sant Celoni, l'alcalde de la Batllòria va ser gratificat amb un automòbil, o que va ser retingut fins que l'acord del plens municipals no van ser publicats, i per tant efectius en la Gaceta de Madrid (l'equivalent al BOE d'avui dia). Al cap de poc temps, el que havia de ser una fusió es va veure

que es tractava d'un procés de simple annexió -o compravenda- en què els membres del consistori batllorienc van deixar els seus conciutadans a l'estacada -la majoria van marxar a viure com a nou-burguesos a Sant Celoni.

El fet és que al marge dels convulsos anys de la República i la guerra civil, el franquisme va perpetuar durant dècades el caciquisme rural i també la irregular annexió de la Batllòria a Sant Celoni. Durant els anys de dictadura la Batllòria no va tenir cap representació, ni veu ni vot al consistori de Sant Celoni.

Amb els anys, una simple anàlisi del que va suposar aquella annexió es veu clarament que va comportar una autèntica disfunció territorial: Sant Celoni és encara a cinc quilòmetres de la Batllòria amb un altre municipi (Gualba) al mig d'aquesta unió a contranatura. També amb els quasi 90 anys que han passat d'aquell fet tampoc s'ha avançat cap a una integració ni territorial ni social de les dues viles: Sant Celoni és la metròpoli d'un nucli llunyà a la frontera, per més a inri, de la demarcació provincial. Durant els anys de dictadura les inversions a la Batllòria, tant polítiques com socials com econòmiques, van ser inexistents, i el poble, al marge dels canvis imposats, finalment per la construcció de la carretera comarcal C-35 (i més tard de l'autopista AP-7), va romandre amb pocs canvis de la seva annexió.

La Batllòria va romandre fins no fa gaires anys igual que l'any 1927

Recuperada la democràcia, els intents des de la Batllòria per intentar recuperar el protagonisme i la influència a Sant Celoni van ser un fracàs: l'últim, un intent de segregació frustrat i la participació d'una llista d'independents a les eleccions del 1987. Aquest últim fet va ser el cop definitiu so-

bre la moral dels batlloriencs, ja que tot i aconseguir un regidor que donava la majoria a CiU o al PSC, no es va saber modular la capacitat d'influència que va ser abduïda i dissolta per les dues grans forces polítiques celonines. Aquets intents no reeixits fan que finalment Sant Celoni s'imposi sobre la Batllòria com una simple metròpoli i que els polítics, des de la plaça de la Vila de Sant Celoni, mirin a la Batllòria només en termes de vots i rendes.

Avui els polítics es barallen per trobar un terreny per al nou hospital. Segur que no els ha passat pel cap pensar en la Batllòria per ubicar-lo

Hi ha una gran pregunta: en més de 80 anys, en què Sant Celoni ha sofert una gran transformació, què ha aportat Sant Celoni a la Batllòria? Si deixem al marge les transformacions territorials per causa de les grans infraestructures vials (autopistes i carreteres), la Batllòria va romandre fins no fa gaires anys igual que l'any 1927. Als anys 80 la gran obra pública va ser l'asfaltat dels carrers (subvencionat pels veïns) i als anys 90 el desenvolupament d'un urbanisme aberrant a la Plana, del qual algun dia algú hauria de retre comptes. Mentre que el patrimoni del sòl municipal s'ha vist disminuït en un 80 per cent, les inversions han seguit sent simbòliques i ridícules. Mentre l'ajuntament desenvolupava plans urbanístics i es beneficiava de quantioses plusvàlues, la Batllòria, per exemple, perdia la seva llar d'infants. Les "grans obres" pendents com la recuperació del pont sobre la Tordera, que unia el poble amb el seu medi natural, el Montnegre, la restauració de la Unió Batllorienca o la protecció de patrimoni natural o monumental com la Ferreria, o els masos de Can Ribot o Can Bruguera, han quedat, legislatura rere legislatura, aparcats.

Políticament, des del primer govern socialista, es va designar una regidoria del cartipàs per a la Batllòria, que amb els anys es va veure completament ineficient i inútil: de fet feia el

poble encara més llunyà de Sant Celoni. El canvi polític de l'any 2003 en què el PSC va perdre la majoria i es va crear un govern tripartit va obrir noves esperances. ICV va capitanejar un projecte participatiu interessant per a la descentralització d'un Consell de Poble, tot i que mai va ser vist com un fet diferencial per a la Batllòria, ja que es volia estendre a "altres barris de Sant Celoni". En un gest que va honrar el govern, la presidència d'aquests ens va ser atorgat a la llista més votada a la Batllòria, CiU, que en comptes de desenvolupar-lo va veure les possibilitats d'instrumentalitzar-lo contra la majoria municipal.

El fet és que a les eleccions del 2007, per primera vegada CiU perdia les eleccions municipals a la Batllòria, però guanyava la possibilitat de governar a Sant Celoni.

Res ha canviat, els polítics dels grans partits segueixen veient la Batllòria com un indret llunyà d'on només es poden treure bones plusvàlues o grapats de vots que en algun cas poden donar la majoria a Sant Celoni. S'han perdut oportunitats històriques per utilitzar la Batllòria per desenvolupar la voluntat de capital comarcal del Baix Montseny de Sant Celoni, d'aprofitar les possibilitats turístiques que suposava la Batllòria com a cap de pont del Montnegre... S'han deixat passar ocasions perquè els dos municipis es trobessin definitivament, com aprofitar la construcció la via de l'AVE per proposar un tren lleuger paral·lel que unís aquest territori desvertebrat... La desclassificació de la Ferreria hauria estat un bon gest per unir emocionalment Sant Celoni i la Batllòria, a més de liquidar un deute històric i apostar per un desenvolupament sostenible i mediambiental. La votació al Ple només segueix reflectint que en res ha canviat la manera de pensar de PSC i CiU respecte a la Batllòria, que el veuen com un nucli distant i no com una part important del municipi. Avui, per exemple, els polítics de Sant Celoni es barallen per trobar un terreny per al nou hospital. Segur que no els ha passat ni pel cap pensar en la Batllòria per ubicar-lo.



Comissions

Què s'hi cou?

Les muntanyes de deixalles: qüestió de consciència individual?

Mariona Pascual. Comissió de Comunitat

L'increment d'envasos en els productes que comprem no és cosa baladí. Tant en la producció, en el reciclatge com en la destrucció, els envasos són altament contaminants. L'augment espectacular del volum de brossa és degut, principalment, a l'augment dels envasos per producte comprat. Una imatge que pot ajudar a comprendre això és aquesta: a mesura que creix el consum d'envasos, creix l'alçada de la muntanya de deixalles de l'abocador de Palau.

És evident l'increment d'envasos i embalatges en els productes d'avui dia. Això és degut a múltiples causes, entre elles l'oferta i a la demanda, però en aquest article em vull centrar, sobretot, en el marc regulador que permet aquest increment: la llei d'envasos i embalatges (Llei 11/1997 d'Envasos i Residus d'Envasos).

Cal evitar embolcalls superflus, aquells que la seva funció no és identificar i contenir el producte

Des de la Unió Europea, en el marc del V Programa Acció del 1996, es va establir una escala en la gestió de residus d'envasos. De la millor a la pitjor opció de què fer amb les nostres deixalles és la següent: reducció, recollida selectiva, reutilització, reciclatge de materials, recuperació de l'energia i eliminació.

És lògic que la primera opció sigui la reducció dels envasos en el mateix producte. És a dir, que s'hauria d'optar per evitar embolcalls superflus, aquells que la seva funció no és identificar i contenir el producte. Un exemple serien els embolcalls de cartó dels packs de iogurts o les magdalenes envasades individualment dins d'una bossa més gran. La segona, la recollida selectiva, és allò que alguns ciutadans fem des de fa temps, separar la brossa segons el seu origen: orgànic, paper, vidre, envasos de plàstic i metall. La reutilització fa referència

a recuperar els envasos i tornar-los a posar al mercat. És el cas dels envasos de vidre com antigament la Coca-Cola, la gasosa o l'aigua. Els envasos buits es retornen a la botiga i se'n descompte l'import. Aquests envasos es netegen i es reomplen del producte corresponent. El reciclatge de materials, a diferència de la reutilització, passa per la destrucció del material i fabricar-ne de nou aprofitant material vell (tret de la selecció que fem en els contenidors) i afegint-ne de nou. Aquesta opció, tot i ser millor que l'eliminació o la crema directa, comporta molta despesa energètica i de material. Les últimes opcions que preveu el V Programa Acció, les menys "bones", són la recuperació d'energia i l'eliminació. La recuperació d'energia és un eufemisme per anomenar la crema de plàstics i brossa en general, allò que es fa en els cremadors que ningú vol al costat de casa. L'eliminació és acumular la brossa en llocs com l'abocador de Palau.

Perquè les empreses embalin menys i amb materials no contaminants calen incentius econòmics o penalitzacions fiscals

Per tal que aquestes opcions conservin el seu ordre i es camini cap a una millora real en la gestió dels residus, cal una promoció i intervenció directa del marc regulador i dels diferents governs. Perquè les empreses productores i embaladores compleixin amb la bona voluntat (embalar menys i amb materials no contaminants) calen incentius econòmics o bé penalitzacions fiscals. Ara per ara, la llei d'envasos i embalatges no ho contempla i no segueix la pauta de la UE.

Tot i que any rere any augmenta el volum de deixalles que els ciutadans seleccionem –cosa que aplaudim aquestes es reciclen, no es reutilitzen. A l'escala aprovada per la UE queda així: augmenta la selecció de deixalles (segona opció UE), però no s'ha reduït

el volum de deixalles (primera opció) i, en lloc de reutilitzar (tercera opció), es recicla (quarta opció).

El que és vertaderament important és, sobretot, reduir el volum de les deixalles. Com que d'un dia per l'altre no canviarem un món on el valor de les coses es mesura únicament amb diners, cal una llei que evidencii que comprar productes amb envasos superflus i contaminants surt car. La llei actual permet una externalització dels costos ambientals. Tot i que els productors paguen una taxa pel reciclatge dels envasos dels seus productes (el famós punt verd que figura als envasos), el seu import no cobreix, ni de bon tros, el cost real de la recuperació total de l'envàs ni de les destrosses ambientals que provoca la seva producció. Per un altre costat, les actuals taxes d'escombraries que paguem els ciutadans per tal que es reculli la nostra brossa (i que ens poden semblar molt cares), tampoc cobreixen el cost de l'impacte ambiental dels productes i envasos que hem comprat i llençat.

Per tal que el cost ambiental repercuteixi directament en aquell que el produeix cal que la llei obligui a internalitzar aquest cost que ara mateix paguem tots, independentment de si comprem el seu producte o no. Només si a la botiga o al supermercat els consumidors podem veure la diferència de preu entre un producte més

respectuós i un altre que no ho és, el consum serà més responsable, ja que ens afectarà la butxaca. D'aquesta manera, la consciència ecològica del consumidor ja no caldrà.

Cal una llei que evidencii que comprar productes amb envasos superflus i contaminants surt car

Un exemple d'aquest desgavell és que actualment comprar productes envasats en vidre en comptes de plàstic és més car, tot i que el primer és clarament més respectuós amb el medi ambient que el segon. El primer surt més barat al conjunt de la societat tot i que surt més car al consumidor, mentre que el segon surt més barat al consumidor però caríssim a la societat. Només quan aquesta relació es capgiri es podrà avançar de forma real i eficaç cap a una millora en la reducció de les deixalles i de productes altament contaminants.

En moments de crisi econòmica sembla poc intel·ligent fomentar un augment del preu de determinats productes, però fa mots anys que vivim una crisi ecològica i les repercussions d'aquesta són permanents. I no cal oblidar que la crisi ecològica és una conseqüència directa de l'actual model econòmic que domina el món.

Vista de l'abocador de Palau.



Un nou Casal Jove d'Estiu a Sant Celoni?

Comissió de Cultura

enguany l'equip de Govern ha decidit unilateralment plantejar un model completament diferenciat de Casal Jove d'Estiu. Malgrat que som prou conscients que calia revisar el model que fins ara s'havia ofertat –cal advertir que en els darrers anys hi havia hagut diversos problemes i mancances–, el nou format presentat ens planteja, si més no, tot un seguit d'interrogants que obliguen a reflexionar-hi.

D'un model centralitzat on el casal era punt de trobada de diferents perfils socials es passa a un model segmentat

Es passa d'un *model centralitzat* on el Casal esdevenia un punt de trobada de nois i noies de diferents perfils socials, procedència i trajectòria educativa, a un *model de segmentació* on es multipliquen els casals –molts d'ells ja existents– gestionats per diferents associacions i AMPES (un total de 8 casals aproximadament).

Amb aquest nou format, l'Ajuntament dimiteix de les seves atribucions en polítiques de joventut i cedeix la gestió de les activitats joves d'estiu i part del seu pressupost a aquestes entitats. La pregunta clau a formular és: quina ha estat la causa d'aquest canvi de model tan extrem? Les justificacions exposades per l'equip de Govern són diverses i variades: potenciar el teixit associatiu, donar resposta a les necessitats familiars, vincular l'estiu jove al Pla Educatiu d'Entorn, garantir una oferta d'activitats diversa que doni resposta a les necessitats dels joves, garantir la distribució equitativa dels infants amb necessitats educatives a les diferents propostes d'activitats, etc. Totes elles unes motivacions legítimes i que nosaltres mateixos

subscriuríem. No obstant, són totes aquestes les motivacions més importants? No ens estem trobant davant d'un equip de govern que ha optat, com ells mateixos diuen eufemísticament, "per optimitzar recursos" per tal de reduir costos.

Heus aquí la mare dels ous, la sagrada lletania que darrerament sentim constantment: reduir despeses. Des de la CUP estem d'acord amb la reducció de despeses relacionades amb els àmbits socials i educatius (Per què mai es retallen els sous astronòmics d'una mínima part de la plantilla de l'ajuntament? Per què no es redueixen les partides pressupostàries referides a *despeses diverses, representació o publicitat?*).

Heus aquí la mare dels ous, la sagrada lletania que darrerament sentim: reduir despeses

Com apuntàvem, aquest nou Estiu Jove obre un munt d'incògnites que, ara per ara, resten sense desvelar: afavorirà aquest nou model la lògica de la igualtat d'oportunitats per a tots els joves i infants? S'està entrant, de nou, en una *guetització* de les activitats d'estiu on es reproduiran les impermeabilitats existents en l'actual model educatiu de la nostra vila? Hi haurà una línia pedagògica comuna? Es mantindrà un sistema de preus populars o hi haurà increments significatius? Com es monitoritzarà el sistema de beques? Com es garantirà el repartiment d'infants amb necessitats entre les diferents propostes? Com sempre, el temps ens en donarà la resposta. Al setembre hi haurà el veredict, esperem que no es dicti una sentència inculpatòria. Si aquest fos el cas, *mala peça al teler*, al teler dels nostres infants i joves, és clar.

Països Catalans

Què passa amb Bolonya?

L'aplicació de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES), conegut com a Procés de Bolonya, és una reforma de la universitat seguint les exigències del Tractat de Lisboa i de l'European Round Table (on consten importants multinacionals europees), i les consignes de l'Acord General de Comercialització de Serveis (GATTs) de l'OMC. Aquesta reforma pretén a grans trets:

1. Privatitzar de forma parcial les universitats públiques: alguns serveis de la universitat s'externalitzen, les empreses augmenten la seva inversió a la universitat pública mentre que aquesta, amb greus dèficits, es veu obligada a acceptar finançament privat si vol ser competitiva.
2. Liberalitzar el mercat europeu d'educació superior.

Amb el procés de Bolonya es privatitza parcialment la universitat, que es veu obligada a acceptar diner privat

A més del secretisme, la manca de transparència i de diàleg que s'ha estilat durant la gestació d'aquesta reforma, Bolonya porta el sistema universitari català a greus conseqüències que són la causa de les moltes mobilitzacions viscudes aquest curs a les aules catalanes. Entre d'altres, destaquen:

- Amb l'aplicació dels crèdits europeus, es fa impossible compaginar feina i universitat (es calcula que caldrà dedicar

entre 35 i 40 hores a l'estudi a la setmana).

- La universitat pública perd la seva funció social, per sotmetre's als interessos de bancs i caixes i d'altres multinacionals.
- La universitat s'encareix. Els postgraus tenen preus inaccessibles per bona part de l'estudiantat català.
- El català patirà molt les conseqüències del Pla Bolonya, especialment en el postgrau, ja que passarà a ser una llengua testimonial en algunes universitats catalanes. La llengua catalana és viscuda com un obstacle a la mobilitat i a l'atracció d'estudiants d'altres països.

La demanda dels estudiants ha estat resposta per les autoritats a cops de porra i detinguts

És per aquests motius i d'altres que els estudiants catalans hem decidit mobilitzar-nos per defensar el diàleg i la reflexió.

Aquesta demanda ha estat resposta per les autoritats acadèmiques i per la Generalitat del Principat a cops de porra, detinguts, desallotjaments violents i manipulació mediàtica. Malgrat tot, els estudiants no ens cansarem d'exigir diàleg amb les autoritats, i lluitarem sempre per defensar la universitat pública, popular, catalana, antipatriarcal i de qualitat per als Països Catalans.

SEPC (Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans)



Manifestació d'estudiants anti-Bolonya a Barcelona en contra de la reacció violenta dels Mossos d'Esquadra durant el desallotjament de la UB.

Enfilem l'agulla

«Causes i efectes de la crisi: construïm alternatives»

Jornades sobre la crisi del model econòmic i les seves alternatives, 30 d'abril i 1 de maig

Ara farà un any que els mitjans de comunicació van començar a parlar d'una crisi que no és només financera, com ens volen fer creure, sinó també de producció, energètica, ecològica i alimentària. La situació és el reflex d'un model econòmic en què preval l'especulació financera per sobre de produir béns reals. L'exemple més clar, el sector de la construcció, en què les immobiliàries s'han encarregat de fer «explotar» la bombolla que ara fa trontollar tota la societat.

Mentre que uns estan en crisi (polítics, bancs, immobiliàries), els altres patim i paguem la crisi

El sistema capitalista ha explotat al màxim els seus mètodes per fer créixer la seva riquesa: l'especulació immobiliària, l'explotació dels treballadors amb sous miserables i contractes precaris, l'espoli dels recursos naturals i el medi ambient, privatitzacions dels serveis públics... Les conseqüències han estat immediates i milers

de treballadors i treballadores són acomiadats cada dia per la finalització d'un contracte precari o bé per l'aprovació (amb l'ajut dels governants) d'un expedient de regulació d'ocupació (ERO).

El que podem fer és informar de tota la veritat, presentar alternatives i construir-les junts

El dia a dia en la societat catalana, i en concret en la celonina, és una contínua sensació de por. I és

que mentre que uns estan en crisi (polítics, bancs, immobiliàries), els altres, els ciutadans, patim i paguem la seva crisi.

Des de la CUP no podem salvar el món de la crisi, i potser ni tan sols en podem salvar Sant Celoni, però el que podem fer amb aquestes jornades és, en primer lloc, informar de tota la veritat sobre la crisi, mobilitzar treballadors i treballadores, estudiants i classes populars per aturar la situació, i en segon lloc, presentar alternatives i construir-les amb els veïns.

PROGRAMA DE LES JORNADES

«Causes i efectes de la crisi: construïm alternatives»

«La situació de la indústria i els seus treballadors»

Dijous, 30 d'abril
19.30 hores
Biblioteca l'Escorxador

«LA CRISI ACTUAL I ELS SEUS EFECTES EN EL MERCAT LABORAL»
Jordi Joan, de la CGT

«SITUACIÓ DE LA INDÚSTRIA A SANT CELONI, AHIR I AVUI»
Un representant de la CUP Sant Celoni

«LA SITUACIÓ DE LA INDÚSTRIA A SANT CELONI»
Taula rodona amb representants de comitès d'empreses de Cray Valley, Givaudan, Menusa i Aunde.

«Per a la transformació i la justícia social»

Divendres, 1 de maig
A partir de les 10 del matí
Plaça de la Vila

Esmorzar amb botifarra
Parlaments
Concert amb el cantautor Cesk Freixas

Les properes jornades (al juny) parlaran del sistema financer i la banca ètica, dels nous sectors emergents (turisme, comerç, explotació agrícola i forestal...), dels mercats d'intercanvi, etc.

+info: <http://crisisantceloni.blogspot.com/>



«Plantem el Sant Celoni del futur»

Jornades per a la planificació territorial de Sant Celoni i el Baix Montseny, 8 maig - 6 juny

A Sant Celoni, a nivell urbanístic, vivim del Pla general aprovat l'any 1997. Ben aviat aquest Pla general s'esgotarà, i deixarà el sostre del municipi en més de 20.000 habitants. I arribarà el moment en què haurem d'afrontar el procés de redacció d'un nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Aquesta serà la figura de planejament que ens dictarà com i cap a on evolucionarà Sant Celoni en els propers anys.

El Pla general vigent s'esgotarà, i deixarà el sostre del municipi en més de 20.000 habitants

Des de la CUP entenem que ens trobem davant d'un moment històric molt important i que cal estar informats i preparats per poder participar activament en la presa de decisions d'aquest nou Pla. Fets puntuals com els de la Ferreria o l'ARE posen de manifest

la necessitat d'un debat a nivell municipal sobre l'ordenació del nostre territori, que ens permeti estar preparats per poder afrontar nous reptes.

Fets puntuals com els de la Ferreria o l'ARE fan evident la necessitat d'un debat sobre l'ordenació del territori

És per aquest motiu que presentem aquestes jornades que

ens han d'ajudar a ampliar coneixements en camps com els de la planificació del territori, els espais naturals, l'urbanisme, la mobilitat o el paisatge.

L'objectiu final d'aquestes jornades sobre la planificació territorial organitzades per la Comissió de Territori de la CUP és dotar-nos de les eines i els mitjans necessaris per poder debatre, reflexionar i definir quin és el model territorial que volem per a Sant Celoni i el Baix Montseny.

PROGRAMA DE LES JORNADES

«Plantem el Sant Celoni del futur»

• Presentació i projecció del documental *El Somni*

El Somni és un homenatge a la saviesa popular i ens convida a reflexionar sobre el model de societat en què vivim.

Amb la presència de Roger Biosca (coguionista) i Joan «Pipa» (pastor protagonista)

Divendres 8 de maig, a 2/4 de 10 del vespre, a la sala polivalent de l'Escola de Música

• Ponències (vespres de tertúlia, a 2/4 de 8 a la Rectoria Vella)

«PLANIFICACIÓ DEL TERRITORI I ESPAIS NATURALS»

Josep Germain (Institució Catalana d'Història Natural)

Cèsar Gutiérrez (Consultor ambiental)

Dissabte 9 de maig

«URBANISME I GESTIÓ DEL TERRITORI»

Xavier Mayor (assessor ambiental)

Xavi Fàbregas (arquitecte)

Dissabte 16 de maig

«MOBILITAT I INFRAESTRUCTURES»

Blai A. Dupasquier (Associació per a la Promoció del Transport Públic)

Dijous 21 de maig

«EL PAISATGE I LA SEVA DIMENSIÓ AMBIENTAL, SOCIAL, ECONÒMICA I CULTURAL»

Iago Otero (estudiant de Doctorat de l'ICTA)

Ponent pendent de confirmar

Dijous 28 de maig

• Presentació de l'estudi *El Vallès que volem*

A càrrec de l'ADENC

Dissabte 30 de maig, 2/4 de 8, a la biblioteca l'Escorxador

• Espai de reflexió

Taula rodona: Aplicació de les polítiques territorials al Baix Montseny.

Per un planejament territorial conjunt. Instruments per a portar-ho a terme. *Dissabte 6 juny, a les 6 de la tarda, a la biblioteca l'Escorxador*

PLANTEM EL SANT CELONI DEL FUTUR

Jornades per a la planificació territorial de Sant Celoni i el Baix Montseny
Del 8 de maig al 6 de juny
Ponències, debats, xerrades, documental *El Somni*.

cup
Comissió Urbanística Popular

www.santceloni.cup.cat

Comissions

Què s'hi cou?

Hi ha alternatives a la congestió circulatòria?

Carles Trujillo. Comissió de Territori

Hi ha dos tipus de mobilitat: la que fem voluntàriament per guanyar experiències sobre formes de vida, i coses, diferents de les que tenim pròximes: sobretot, viatjar. I aquella que es produïx per mera necessitat pràctica: anar a treballar, portar els nens al col·legi, etc.

En el primer cas l'experiència pot ser positiva per al viatjant. En el segon cas pocs aspectes positius li podem atribuir. En ambdós casos es produïx, de forma addicional (llevat que el desplaçament es produïska a peu), una ocupació de la via pública, que la inhabilita per a altres usos, com és el passejar, jugar o xerrar. Un consum de recursos: despesa de cotxe, benzina, etc. I, finalment, una reducció del temps disponible del ciutadà.

Pareix obvi que hauria de lluitar-se de forma decidida contra esta segona mobilitat que res aporta. Però, si examinem les actuacions fetes, veiem que en absolut hi ha esta inquietud.

Prenguem per exemple la mobilitat per acudir al treball. És clar que ha d'abordar-se en primer lloc acostant

habitatge i treball. Després ja veurem, en el cas que hagi de realitzar-se el desplaçament, la millor forma de fer-ho.

No es tracta d'obligar a ningú a treballar a prop, encara que no ho vulgui. Però evidentment no podrà reduir-se la mobilitat si l'ocupació del territori es fa de forma desproporcionada entre activitat i residència. En el nostre cas és manifest l'increment en residències i la baixada d'activitat industrial en els últims anys. Com a demostració clara tenim l'ús creixent de l'aparcament de l'estació. Això és tan fàcilment abordable com limitar el creixement de sòl residencial al creixement d'activitats generadores de llocs de treball.

Doncs bé, els nostres polítics pareixen no haver-ho descobert. Però, tenint en compte que hem de suposar que no són pas rucs, potser el més lògic és suposar que la reducció de la mobilitat no ha sigut prioritari per a ells. La prioritat més aviat sembla haver sigut facilitar una activitat de construcció residencial que, dita sigui de pas, ha sigut molt lucrativa per a

uns pocs. Seguint l'interès de... qui?

Aviat ha d'arribar la redacció d'un nou pla d'ordenació urbana. Potser sigui el moment d'introduir criteris més sostenibles en l'ordenació del territori. Seguint amb la nostra anàlisi pareix lògic suposar que una vegada la mobilitat ha de produir-se, el més lògic és reduir-la a la justa i necessària.

Una altra vegada veurem que este pensament no és el de les nostres autoritats. Prenguem com a exemple els desplaçaments a les zones centrals del poble: centre urbà, hospital, etc. Pareixeria lògic: tancar al trànsit el centre urbà, dotar d'aparcaments zones perifèriques i facilitar al màxim l'aparcament en els carrers habilitats per a vehicles. Doncs tampoc. Situació real: zona de vianants mínima, aparcaments pròxims a les zones d'interès mínims. I una campanya, semblaria que premeditada, d'eliminació d'aparcaments en cada "millora" de carrer que emprèn l'ajuntament. Sembla no entendre's que com millor està un cotxe és aparcat. Al no entendre's, podem veure que en quasi

cada modificació desapareixen places d'aparcament en comptes de crear-se'n. Amb el resultat de més cotxes voltant buscant aparcament. El cas de la urbanització del Turó, a la zona de l'Hospital, n'és un clar exemple.

Potser va sent hora que exigim als nostres polítics menys paraules buides, menys discursos plens de tòpics sense substància, que semblen fets per mantindre'ns enganyats, ja que no contents. I sí una defensa més decidida del bé públic, per a la qual cosa suposadament van ser triats.

Col·lapse a l'entrada de Ponent de St. Celoni.



Dalt del turó

Josep Lluís Òdena, estudiant d'Història i membre de la comissió de Cultura

En aquesta ocasió, però, no es tracta del conegut turó de la Mare de Déu del Puig de Bellver, sinó d'uns turons de la "muntanya de baix" que també pertanyen a l'actual terme municipal de Sant Celoni i que foren habitats, des d'abans de la romanització, pels ibers: el turó de la Central o del Campament i el turó de Puigcastell.

El primer no ha estat objecte de cap treball arqueològic, per contra, ha patit els atacs de furtius que, foradant el terreny de manera descontrolada, han destruït informació arqueològica per "capturar" petits fragments ceràmics; unes peces que, un cop fora de context, l'únic que fan és engrandir l'ego de col·leccionistes aficionats. El segon fou excavat mitjançant diversos sondeigs, l'any 1958, pels directors

d'excavació Ricard Pascual i Josep Barberà i els obrers de Vallgorguina Josep Tarridas i Martí Serrat. Els resultats d'aquesta excavació foren publicats a la revista *Ampurias* número 26-27, on es posà de manifest l'existència de



restes ceràmiques de diverses tipologies (amb una progressiva davallada i gairebé desaparició de la ceràmica feta a torn als estrats inferiors) que els van permetre establir la cronologia de l'assentament entre els segles VI i

I aC. A l'article també hi consta la troballa de l'únic element arquitectònic localitzat durant la campanya: una llar formada per un cercle de fang endurit per cocció amb una base de fragments ceràmics que actuaven com a capa refractària.

Restes de la muralla del Turó de la Central.

Altres elements destacables són: algunes fusaiotes (petites peces ceràmiques que se situaven a l'extrem inferior dels fusos manuals utilitzats per filar i que en facilitaven el moviment giratori), diversos trossos de coure sense forma però amb una o dues cares planes (amb pesos que oscil·len entre dos-cents grams i poc més d'un quilogram) i restes de fang compactat (que podrien ésser tovots o fragments de tàpia encofrada que els ibers usaven per aixecar els murs a partir d'un fonament o sòcol de pedra). A l'altre jaciment, el del turó de la Central, encara són visibles les restes d'aquestes bases de pedra que, possiblement, formaven part de la muralla que encerclava aquest assentament iber, posicionat estratègicament sobre

[passa a la pàgina següent]

Les teranyines del servei de neteja

L'Ajuntament celoní manté el contracte de la neteja de forma irregular i precaritzant uns llocs de treball ocupats majoritàriament per dones

Gerard Masferrer i Jordi F. Molinero

Fa molts anys que l'Ajuntament de Sant Celoni té externalitzat el servei de neteja dels edificis municipals, així com molts d'altres (recollida d'escombraries, escola de música...). L'externalització i la subcontractació de serveis ha esdevingut una estratègia dels governants, per treure's problemes de sobre, firmant contractes amb empresaris i precaritzant les condicions laborals dels treballadors i treballadores.

L'externalització i subcontractació de serveis ha esdevingut una estratègia per treure's problemes de sobre

El 30 de setembre de 2005, l'alcalde d'aleshores, Joan Castaño, en el decret en què iniciava els tràmits per convocar una nova concessió del servei deia: «...L'assumpció directa dels treballs de neteja de les dependències

municipals... complicaria la seva gestió de manera important sense que, probablement, fos compensada per uns estalvis econòmics significatius». Fent alguns càlculs veiem com aquesta afirmació es pot posar en entredit:

<i>Hores contractades</i>	22.163,25
<i>Costos de personal de l'empresa concessionària</i>	139.000 €
<i>Cost a l'Ajuntament</i>	240.914 €
<i>Diferència</i>	101.914 €

Els treballadors que fan les tasques de neteja dels edificis municipals perceben, de mitjana, poc més de 600 euros nets al mes per 40 hores de treball (dades 2006). No descobrirem res si diem que la majoria d'aquest llocs de treball totalment precaritzats són ocupats per treballadores. Fa poques setmanes, en el marc del dia de la dona treballadora, l'alcalde Francesc Deulofeu deia: «És cert que s'han fet molts avenços, però

correm el risc de pensar que està tot fet i la realitat ens indica que no és així», i la regidora Laura Costa afegia que «a Sant Celoni som conscients de la feina que queda per fer per assolir l'equitat de gènere...».

Cal crear la brigada municipal de neteja, equipant la tasca de les brigades existents, formades per homes

Des de la CUP us prenem la paraula i us proposem crear la brigada municipal de neteja, equipant la tasca d'aquestes treballadores a la tasca que duen a terme les brigades municipals ja existents, majoritàriament formades per homes.

Actualment l'empresa Clece, SA té la concessió del servei des del 31 de juny de 2006. El contracte existent entre l'Ajuntament i Cle-

ce, SA, així com el plec de clàusules administratives que regulen el servei, estableix la concessió per un període de dos anys. Aquest període va finalitzar fa 10 mesos, i la disposició general 3.1 i 3.2 del plec de clàusules determina que la durada de dos anys del contracte no és prorrogable.

Des de la CUP entenem que l'Ajuntament i Clece, SA han entrat en una dinàmica irregular mantenint un contracte totalment extingit. Es per això que des d'aquestes línies exigim respostes, que es doni la concessió per finalitzada i es creï la brigada municipal de neteja.



la Tordera i la depressió prelitoral, que seria un dels punts de la ruta de connexió entre les planes on avui hi ha Sant Celoni i el mar, com ho seria també el jaciment de Puigcastell, situat entre els termes municipals de Sant Celoni i Vallgorguina.

Enguany és possible que ni a Ullastret, la capital dels indigets, es pugui dur a terme la campanya arqueològica anual: un dels efectes culturals d'aquesta crisi

Entre les diferents "ètnies" establertes pels científics (com Pere Bosch i Gimpera) dins de la cultura ibèrica, els jaciments celonins es troben dins del marc geogràfic de la Laietània, que tindria com a límit interior la serralada prelitoral. Ambdós assenta-

ments es troben al Montnegre, a la serralada litoral, on es va concentrar la major part del poblament ibèric del Vallès, que va dur a terme una important desforestació, així com l'extensió del conreu de la vinya i l'olivera, introduïts pels grecs.

Una intervenció arqueològica al turó de la Central podria oferir més informació (començant per sondejar la importància real del jaciment), però cal tenir en compte que enguany és possible que ni tan sols a Ullastret, la capital dels indigets, es pugui fer la campanya arqueològica anual: un dels efectes culturals d'aquesta crisi que, malauradament, en tindrà de pitjors a nivell social; és evident, doncs, que cal cercar alternatives al model actual, l'observació rigorosa i crítica de les experiències humanes del passat ens pot ajudar força.

Dijous 30 d'abril, 19.30 hores, biblioteca l'Escorxador

«Causes i efectes de la crisi: construïm alternatives»

I l'endemà, 1 de maig, dia internacional del treballador, a la plaça de la Vila, a partir de les 10 del matí,

Botifarrada Parlaments polítics Concert amb Cesk Freixas

www.santceloni.cup.cat
<http://crisisantceloni.blogspot.com/>

La tasca de la CUP genera interès

Diferents representants de la candidatura han estat convidats per grups i entitats d'arreu del territori per explicar la feina feta a Sant Celoni

La tasca que portem a terme des de la CUP de Sant Celoni és ben coneguda arreu del territori des que vam accedir al consistori municipal l'any 2007. Temes tan destacats com el fet que fóssim clau a l'hora de decidir quin seria el nou equip de Govern celoní després de les eleccions municipals de fa pràcticament dos anys, o el posicionament claríssimament en contra de l'ARE que des del principi vam encapçalar i la consulta popular que se'n va derivar, són temes pels quals han mostrat interès algunes CUP del Principat i altres grups o entitats.

Cap a la Unitat Popular

Ribes, 11 novembre 2008

Els regidors de la CUP, Montserrat Vinyets i Albert Ventura, van ser convidats l'11 de novembre a Ribes a participar a la trobada Cap a la Unitat Popular, que va aplegar gent de les CUP i també persones i col·lectius amb l'objectiu de compartir i generar diàleg sobre la unitat popular i la seva capacitat per incidir i transformar la realitat política. Els regidors de Sant Celoni van participar en la primera taula rodona, titulada «**Quan la unitat popular té la clau de govern**», en què van parlar de la situació viscuda a Sant Celoni des que la CUP es va presentar públicament l'any 2004 fins llavors, després d'haver obtingut representació al consistori municipal l'any 2007.

A sota, la primera taula rodona de la jornada de Ribes, amb Montserrat Vinyets i Albert Ventura, a l'esquerra de la taula.

Aturem les ARE

CUP Lleida, 3 de febrer de 2009

L'intens treball dut a terme per la CUP des del febrer del 2008 al voltant de les Àrees Residencials Estratègiques (ARE) en general, i de l'ARE prevista a Can Riera de l'Aigua en particular, ha fet que des de diferents àmbits s'hagi demanat a representants de la CUP de Sant Celoni que parlin de què són les ARE i què suposen des d'un punt de vista jurídic, polític i urbanístic. Així, des de la CUP de Lleida es va sol·licitar a la regidora de la CUP, Montserrat Vinyets, que el dia 3 de febrer es desplaçés fins a Lleida per participar, juntament amb Joan Guinovart, arquitecte i membre del Secretariat Nacional de la CUP i de la plataforma Valls viu, a l'acte titulat «**L'ARE de Lleida: un model de creixement urbanístic insostenible**».



A dalt, esq. Pau Jubilà, CUP Lleida; J. Guinovart, CUP Valls, i Montserrat Vinyets.



A l'esq., un representant de V de Vivienda; al mig, Roser Calvet, i Mariona Pascual.

Construir encara més?

V de vivienda, 13 març 2009

Mariona Pascual i Roser Calvet van representar la CUP de Sant Celoni, el divendres 13 de març, en una trobada organitzada per l'Assemblea pel Dret a l'Habitatge de Barcelona - V de Vivienda titulada «**Construir encara més?**» amb l'objectiu d'exposar el procés viscut a Sant Celoni arran del projecte d'Àrea Residencial Estratègica, la consulta popular del 25 de gener que se'n va derivar i la mobilització i conscienciació populars que va aconseguir generar arran de la seva feina de difusió i agitació. Juntament amb la CUP de Sant Celoni també hi va participar Ramon Caralt, d'Attac, i un representant d'Ecologistes en Acció i un altre d'Ecologistes de Catalunya. Aquesta trobada era la tercera d'un cicle de quatre organitzat per aquesta entitat que treballa pel dret a l'habitatge anomenat «**Quatre cites per sortir de la crisi de l'habitatge**».

Construint municipi des dels moviments socials

Castellar del Vallès, 25 abril 2009

La CUP de Sant Celoni ha estat convidada a participar en les jornades «**Construint municipi des dels moviments socials. L'aposta municipalista del teixit popular 30 anys després de les primeres eleccions locals**», organitzades per les Candidatures Alternatives del Vallès, el dissabte 25 d'abril a Castellar del Vallès. Les jornades constaran de quatre debats: «**Construint municipi des dels moviments socials**», «**L'aposta municipalista: per què fem el pas a la política local?**», «**Medi ambient i el territori**» i «**Justícia social**». La CUP de Sant Celoni, a partir del seu representant Víctor Reixach, intervindrà en l'últim dels debats –presentat per Jesús Calabria (L'Altraveu)– juntament amb Gemma Jaumandreu (sociòloga, PAS de Cerdanyola, CAV), Albert Diez (Alternativa d'Esquerra per Badia, CAV) i Ivan Miró (Assemblea de Barri de Sants i Projecte Barri Cooperatiu). Les jornades finalitzaran amb un sopar i un concert dels grups Rauxa i Desechos. [En el pròxim Vilacup podreu veure fotografies d'aquest acte. Podreu trobar més informació sobre els actes on assisteix la CUP a la web].



La CUP als Plens municipals

Comissió Institucional

Els punts més calents

Liquidació del pressupost de l'exercici 2008

Tot i que aquest punt no es votava, la CUP aprofità per fer un petit repàs d'alguns dels acords promoguts per la CUP i aprovats pel Ple, que a dia d'avui no s'han acomplert.

Fent referència el pressupost aprovat el 2008:

1. Una partida econòmica per iniciar els treballs previs de redacció del nou POUM.
2. La realització de diversos estudis com a primer pas per a l'execució del centre de dia, la residència i els serveis socials.
3. Elaboració del Pla de pobresa zero.

Fent referència a mocions presentades per la CUP i acords del Ple:

1. Convocar la comissió mixta de mitjans de comunicació.
2. Iniciar els estudis sobre la situació de la dona.
3. Dinamitzar la comissió de modificació del nou reglament orgànic municipal (les normes de funcionament intern de l'Ajuntament).
4. Iniciar l'estudi sobre la gestió directa de l'escola de música.

Per últim, es va posar de manifest la falta d'execució de les obres d'inversions presupostades per la Batlloria durant el 2008, de les quals només s'han executat per un cost de 414.000 euros d'un total de 2.974.000 euros.

Pla especial dels establiments comercials i de serveis

Aquest Pla té la finalitat de regular certs usos comercials al centre de Sant Celoni per a la persistència del petit comerç i fer-ne un pol d'atracció comercial. La CUP, tot i estar-hi d'acord en part, es va abstenir perquè:

1. S'oposa a crear una única centralitat comercial. La CUP aposta per diferents centralitats arreu de la vila que contribueixi a la dinamització econòmica i social dels diferents barris de Sant Celoni.
2. Perquè es contradiu amb les decisions que el PSC-PSOE i CiU han aprovat anteriorment al Ple. En els darrers anys, els dos grans partits han apostat per les grans superfícies comercials en detriment del petit comerç.
3. Perquè el pla arriba massa tard. Unes de les intencions és regular els usos de bancs, caixes, asseguradores, immobiliàries i empreses de treball temporal. Actualment aquestes ja acaparen la majoria de locals del centre, i ara per ara és molt difícil esmerçar el dany causat.

Les preguntes de la CUP a l'equip de Govern

En el Ple en què es van aprovar les taxes de l'Escola de Música, la CUP va obtenir el compromís de l'equip de Govern de fer un estudi que analitzés les possibilitats de **municipalitzar la gestió** del centre, actualment a mans d'una empresa privada. S'ha encetat aquest estudi? En el cas que s'hagi encetat, en quina fase es troba?

>>No vam obtenir cap resposta positiva.

Des de la regidoria de Cultura s'ha decidit prescindir del format tradicional del **Casal Jove d'Estiu** i s'ha optat per una descentralització o pseudoprivatització. Quines són les raons per fer aquesta nova actuació? S'han tingut en compte les implicacions que aquesta actuació tindrà per als usuaris del Casal?

>> Al no poder-nos respondre, ens van emplaçar a una reunió per al 22 d'abril (dia de tancament d'aquesta edició).

En el ple del 23 d'octubre, la regidora de Comunicació va exposar, en relació amb la **guia formativa Clip**, que si els tècnics municipals demanaven el retorn de la guia era possible que es tornés a fer. Com és que aquest equip de Govern va decidir eliminar el format original de la guia quan la comissió municipal d'educació va demanar al juliol el manteniment del format original?

>>La resposta va ser que no tenien constància de la demanda.

El Reglament d'habitatges desocupats

Sant Celoni és pioner a l'aplicar aquesta norma, proposada per la CUP i aprovada per unanimitat

El Reglament d'habitatges desocupats ja és un fet. Sant Celoni es va convertir així, després del ple del 23 d'octubre de 2008, en el primer municipi de Catalunya i l'Estat que disposa d'un reglament que grava amb un 50% l'IBI dels habitatges que es consideren desocupats. Aquest reglament té com a objectiu fer entrar al mercat de lloguer tots aquells habitatges buits per cobrir la necessitat d'habitatge. A Sant Celoni en aquests moments tenim més de 1.000 habitatges buits (segons l'Institut d'Estadística de Catalunya). Aquesta reglamentació, juntament amb el Registre únic de sol·licitants d'habitatge aprovat el 2007, està encaminada a animar els propietaris d'algun pis buit a introduir-lo al mercat de lloguer a través de la Borsa d'habitatge municipal, un servei que vol ser una alternativa al mercat privat per a la intermediació immobiliària.

Dimecres de mercat

1. Com a veí/veïna de la Batllòria, estàs satisfet/a de la teva localitat?
2. Estàs assabentat/da de la tasca del Consell el Poble? Penses que hauria de tenir més poder de decisió?
3. Com valoren la relació de Sant Celoni amb la Batllòria?
4. Quina creus que hauria de ser la prioritat municipal per a la Batllòria?



Carmen Lluís i Roser Dàvila

1, 3 i 4. Ens agrada. Però falta que podin els plàtans de l'entrada, que ens embruten els jardins i això provoca al·lèrgia. A Vallgorguina i a Riells els poden, i diuen que a la Batllòria no poden fer-ho... Cal arreglar el cementiri, que està molt deixat. Cal també un pont per travessar el riu, fa més de 30 anys que ens el prometen (quan vénen les eleccions, sobretot) i res de res, fa riure. També cal un pas per anar a l'estació de Renfe, ara mateix ens juguem la vida travessant la C-35. El transport públic ara va fatal, només passa dos cops al dia, i el tren, cada dues hores. Estem penjats, deixats de la mà de Déu. Cal un lloc per ballar, ara ho fem tot a Les Casetes, que és petit, hi cosim, hi ballem... ens han d'arreglar la Sala i fer el pavelló.

2. [CL] Jo hi sóc representant els avis. S'hi ha de fer molt, ha estat un pèl abandonat. Cal informar més. La gent no s'assabenta de res.



Margarita Bayés

1. Sí. Tot i que l'arribada de tanta gent nova ha empobrit una mica el caliu que hi havia al poble.
2. No gaire. No hi vaig. Penso que tot ja està bé.
3. -
4. Crec que no s'hauria de construir tant, ja n'hi ha prou. Caldria que hi hagués més relació amb els nous, perquè alguns passen i ni saluden.



Cristina i Joaquim

1. Vam arribar l'agost passat i estem contents.
2. No sabem quan es convoca. Falta més informació.
3. Ja hem notat que la relació amb Sant Celoni no és gaire bona, estem deixats de la mà de Déu. A L'Informatiu hi sortim molt poc.
4. Falta el pavelló, una zona esportiva (no hi ha res), un pediatre, molt més transport públic (depenem del cotxe privat).



Carles Peralta

1. M'agrada la Batllòria.
2. Al principi vaig estar a la Comissió d'urbanisme, indústria i medi ambient del Consell. És un òrgan consultiu i hauria de poder ser autogestionat. Caldria traspassar competències, almenys per començar. Ara no és representatiu, està mort.
3. Sant Celoni sent prepotència cap a la Batllòria. Des d'aquí el sentiment és de ràbia i d'impotència.
4. Transport públic, la passera... i salvem les Ferreries! L'Ajuntament ho ha parat, però hauria de fer-hi un parc i construir una entrada al Montnegre fantàstica. Seria molt positiu.



Cristina Fugarolas

1. No gaire. La Batllòria ha crescut massa i no s'ha tingut en compte l'estructura original. Ara és un poble dormitori.
2. El Consell està sobretot protagonitzat per polítics i la gent no gosa intervenir-hi. Prefereixen anar a parlar amb la Núria de Les Casetes, per exemple.
3. Hi ha ràbia cap a Sant Celoni, la gent es veu abandonada, no gosa anar a demanar res.
4. Segons el meu pare, la passera. Segons altres, la Ferreria. La independència...? Ara? Després de com ha quedat el poble? Caldria veure amb quines condicions i si la gent ho voldria.